

— Bog zna da li je to baš bajka, ekcelencijo!

— Do tih čudesa ja baš ništa ne držim, jer su naprosto nemoguća.

— Ja pak vjerujem, — uvjereno će šior Beppo, — da Bog može učiniti čudesa. Ima stvari daleko jednostavnijih, kojih ne shvaćam, a ipak moram vjerovati da su istinite.

— Vi pomorci vjerujete u koješta! Što svega nisam čuo od pomoraca!

— Pomorci doista pripovijedaju mnogo nevjerojatnih stvari, ali se ne može poreći, da se na moru i zbiva mnogo toga, što izgleda nevjerojatno.

— Valjda ne vjerujete i u »Libera nos«? — nasmiješi se Balbi.

— Što je pak to? nikad nisam o tom ništa čuo.

— Čudnovato, da kao pomorac toga ne znate. Meni su pripovijedali, da morem luta neprestano nekakav brod, zapovjednik da mu se zove »Requiem«, a momčad na tom brodu da su sami kosturi. Jedra da su crna, a na zastavi, dakako crnoj, da su naslikane same lubanje i mrtvačke kosti.⁸⁾

— To mi je prva, što čujem.

— Ali nije to još sve, moj dragi komese. Na kormilu toga broda da je sami vrag pakleni, pa da će on upravljati brodom, doklegod ne uspije kojemu svećeniku da se popne na palubu i da ga križem protjera. Promislite, molim, kolika je to glupost!

— To je bajka, to se vidi na prvi mah. U takve bajke ni ja ne vjerujem. Čuo sam i ja svakojakih od pomoraca, ali nisu ni svi pomorci jednaki. Ima ih mnogo, kojima se može vjerovati, da su doista i doživjeli ono što pripovijedaju.

— I takvima treba da se mnogo odbije na račun ugri-jane mašte. Ne zamjerite, dragi šior Beppo, ali uza sve poštovanje, što treba iskazivati pomorcima, dozvolit ćete da ih ima mnogo, kojima se ne može vjerovati više nego li lovci-ma. Što svega oni ne izmisle! Svaki pojedini bio je toliko puta u smrtnoj opasnosti, pa se je po čudu spasio! Koliko sam puta čuo pripovijedati s najvećim osvjedočenjem, kako ih je u mrkloj olujnoj noći val odnio s broda, kako su se dugo borili u vodi da ne potonu, kad ih je iznenada drugi val povratio na brod zdrave i čitave! A to je još ništa prema drugim svakojakim glupostima, kojih nisam zapamtio, jer ne

⁸⁾ Libera nos, to su dvije riječi iz latinskog Očenaša, a znače: oslobodi nas; a Requiem: iz molitve za pokojne, znači: pokoj.